

1. De ce trea-bă să plân-geți Și'mi stri-cați i - ni - ma, Că
 în Dom-nul sun - tem toți Și'n El vom ră-mâ - nea. Că
 noi toți un le - gă - mânt În Dom-nul am fă - cut Și
 El prin al Său Cu - vânt Ne poar-tă pe pă - mânt.

2. Noi mâinile întindem Ca să ne despărțim,
 Dară cu inimile Întru una să fim.
 Noi ca și mai pe urmă Acuma ne vedem.
 Dar cu toți într-o turmă Cu Domnul rămânem.

3. Deși vorbim acuma Tu mergi noi rămânem,
 Da-n tot locul ni-s una Și-n trup membre suntem.
 Noi stăm spre despărțire Și toți ne salutăm
 Și toți într-o privire Pe cale să plecăm.

4. De ce treabă să plângem Și să ne întristăm?
 Noi pe unul cunoaștem, Cu care toți mergem
 Și toți sub o scuteală Purtați de mâna Sa
 Pe drum fără greșală Ne duce-n casa Sa.

5. Acum să ne despărțim, Dar să nu fim mâhniți.
Legământul să' nnoim, Ca să fim pregătiți.
Atunci ne vom mântui, Dacă noi ne iubim
De ne vom și despărți Întristați să nu fim.